

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘCARA
SECȚIA PENALĂ
DOSAR NR. 768/59/2016

operator 2711

SENTINȚA PENALĂ NR. 69/PI

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 23 ianuarie 2017

Completul constituit din:
PREȘEDINTE: IOAN POPESCU

Grefier: CRISTIAN PÂRVU

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Timișoara a fost reprezentat de procuror Camelia Miculescu Ungur.

Pe rol se află judecarea cauzei privind pe inculpatul GOCIU ADRIAN, trimis în judecată prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara nr. 999/P/2014, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în formă continuată prev. de art.244 alin 1 și 2 C.p., cu aplicarea art.35 alin 1 C.p. și art.5 C.p.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 09.01.2017, potrivit căreia pronunțarea a fost amânată pentru data de astăzi, 23.01.2017, când,

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin rechizitoriul nr. 999/P/2014 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara, a fost trimis în judecată inculpatul Gociu Adrian sub aspectul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune în formă continuată prev. de art.244 alin 1 și 2 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. și art.5 C.p. reținându-se următoarele:

Ca urmare a sesizării formulate de președintele Tribunalului Timiș cu nr. 5786/21.11.2014 (p.1), s-a dispus prin ordonanța din data de 24.11.2014 începerea urmăririi penale în cauză cu privire la infracțiunea de tentativă de înșelăciune în formă continuată prev. de art.32 C.p. rap la art.244 alin 1 și 2 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. și sustragerea sau distrugerea unor înscrisuri prev. de art.259 alin.1 și 2 C.p., constând în faptul că avocatul Gociu Adrian, din cadrul Baroului Timiș, a depus la dosarele cu nr. [REDACTED]/2014 și nr. [REDACTED]/2014, aflate pe rolul Judecătoriei Timișoara, chitanțe ce atestă plata taxelor de timbru și care au fost sustrase din dosare deja soluționate, cu scopul inducerii în eroare a instanței cu privire la achitarea taxelor de timbru datorate bugetului de stat.

Astfel, din probele existente s-a constatat că în dosarul cu nr. [REDACTED]/2014 al Judecătoriei Timișoara, având ca obiect contestație la executare, avocatul Gociu Adrian, în calitate de reprezentant al numitului [REDACTED], a trimis instanței, la data de 18.08.2014,

prin scrisoare recomandată (plicul fiind trimis inițial Tribunalului Timiș), următoarele chitanțe ce atestă plata taxelor de timbru:

- nr. [redacted] PJ, din data de 04.11.2013, pentru suma de 50 lei, emisă pe numele [redacted] (p.121)
- nr. [redacted], din data de 09.12.2013, pentru suma de 300 lei, emisă pe numele [redacted] (p.122)
- nr. [redacted] PJ, din data de 18.11.2013, emisă pe numele [redacted], pentru suma de 350 lei; (p.123)
- nr. [redacted] PJ, din data de 17.12.2013, pentru suma de 300 lei, emisă pe numele [redacted] (p.124)

Chitanțele cu nr. [redacted] PJ, din data de 04.11.2013, în suma de 50 lei, emisă pe numele [redacted] și nr. [redacted], din data de 09.12.2013, în sumă de 300 lei, emisă pe numele [redacted], au fost sustrase din dosarul nr. [redacted] 2013, aparținând Tribunalului Timiș (conform sesizării formulate de președintele Tribunalului Timiș cu nr. 5786/21.11.2014).

Chitanța cu nr. [redacted], din data de 18.11.2013, emisă pe numele [redacted], a fost sustrasă din dosarul nr. [redacted], aparținând Tribunalului Timiș (conform sesizării formulate de președintele Tribunalului Timiș cu nr. 5786/21.11.2014).

Cuantumul taxei de timbru stabilit de instanță în cadrul dosarului cu nr. [redacted]/2014 al Judecătoriei Timișoara a fost de 1000 de lei.

În cadrul dosarului Judecătoriei Timișoara cu nr. [redacted]/2014, ce avea ca obiect partaj judiciar introdus de numita [redacted], reprezentată de avocatul [redacted], avocatul Gociu Adrian (colaborator al avocatului [redacted]) a depus la registratura instanței următoarele chitanțe ce atestă plata taxelor de timbru:

- nr. [redacted] PJ, din data de 23.04.2012, pentru suma de 4357,80 lei, emisă pe numele [redacted] (p.126)
- nr. [redacted] PJ, din data de 30.09.2011, pentru suma de 7.471 lei, emisă pe numele [redacted] (p.127)

Chitanța cu nr. [redacted] PJ, din data de 23.04.2012, pentru suma de 4357,80 lei, emisă pe numele [redacted], a fost sustrasă din dosarul nr. [redacted] 2012, aparținând Judecătoriei Lugoj, aspect stabilit atât în urma audierii martorului [redacted], cât și prin adresa Judecătoriei Lugoj. (p.78)

Cuantumul taxei de timbru stabilit de instanță în cadrul dosarului cu nr. [redacted]/2014 al Judecătoriei Timișoara a fost de 11.655,78 lei.

În cadrul dosarului cu nr.392/P/2015 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara, înregistrat ca urmare a sesizării formulate prin încheierea din data de 09.10.2014, dată în dosarul Judecătoriei Oravița cu nr. [redacted] 2012* (p.16-17), s-a dispus prin ordonanța din data de 18.03.2014 începerea urmăririi penale în cauză cu privire la infracțiunea de tentativă de înșelăciune prev. de art.32C.p. rap la art.244 alin 1 și 2 C.p. și sustragerea sau distrugerea unor înscrisuri prev. de art.259 alin.1 și 2 C.p., totul cu aplicarea art.5C.p., constând în faptul că avocatul Gociu Adrian, din cadrul Baroului Timiș, a depus în cadrul dosarului nr. [redacted]/2012, aflat pe rolul Judecătoriei Oravița, chitanțe ce atestă plata taxelor de timbru și care au fost sustrase din dosare deja soluționate, cu scopul inducerii în eroare a instanței cu privire la achitarea taxelor de timbru datorate bugetului de stat.

Astfel, din probele existente s-a constatat că în dosarul Judecătoriei Oravița cu nr. [redacted] 2012, având ca obiect contestație la executare, avocatul Gociu Adrian, în calitate de reprezentant al numitului [redacted], a depus la dosar următoarele chitanțe ce atestă plata taxelor de timbru:

- [redacted] din 18.03.2011, pe numele de [redacted] în cuantum de 50 lei, cu titlu de impozit auto PF, (vol.II, dosarul Judecătoriei Oravița cu nr. [redacted]/2012, p.174)

- [redacted] din 19.06.2012, pe numele [redacted] cu titlu de taxa de timbru, în cuantum de 60 lei, (vol.II, dosarul Judecătoriei Oravița cu nr. [redacted]/2012, p.175)

- [redacted] din 06.04.2012, pe numele de [redacted] cu titlu de taxa de timbru în cuantum de 39 lei, (vol.II, dosarul Judecătoriei Oravița cu nr. [redacted]/2012, p.177)

- [redacted], seria [redacted] aaa nr. [redacted] pe numele de [redacted] în cuantum de 46 lei lei, cu titlu necunoscut. (vol.II, dosarul Judecătoriei Oravița cu nr. [redacted]/2012, p.176)

- [redacted] pe numele de [redacted] cu titlu de taxa de timbru în cuantum de 39 lei, (vol.II, dosarul Judecătoriei Oravița cu nr. [redacted]/2012, p.190)

- [redacted], pe numele [redacted], cu titlu de taxa de timbru în cuantum de 39 lei, (vol.II, dosarul Judecătoriei Oravița cu nr. [redacted], p.191)

- [redacted] pe numele [redacted], cu titlu de taxa de timbru în cuantum de 39 lei. (vol.II, dosarul Judecătoriei Oravița cu nr. [redacted], p.192)

Chitanțele menționate mai sus au fost sustrate din alte dosare, plătitori ai taxelor de timbru fiind diverse persoane fizice și juridice, fără calitate în cauză, dovezile de plată fiind tăiate la unul din capete pentru a înlătura numerotarea aplicată pe acestea, pe alte dovezi apărând vizibilă și o altă numerotare, fiecare dintre dovezile de plată a taxei de timbru fiind plătită la date diferite.

Prin ordonanța Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara din data de 25.01.2014 s-a dispus reunirea dosarului cu nr.392/P/2015 cu dosarul numărul 999/P/2014 al aceleiași unități de parchet, urmând a se continua și finaliza cercetările penale în dosarul numărul 999/P/2014.

La data de 25.01.2016 s-a dispus prin ordonanță schimbarea încadrării juridice a faptelor pentru care s-a început urmărirea penală, din infracțiunile de tentativă de înșelăciune prev. de art.32 C.p. rap. la art.244 alin 1 și 2 C.p., cu aplicarea art.5 C.p. și tentativă de înșelăciune în formă continuată prev. de art.32 C.p. rap la art.244 alin 1 și 2 C.p. cu aplicarea art.35 alin.1 C.p., în infracțiunea de tentativă de înșelăciune în formă continuată prev. de art.32 C.p. rap la art.244 alin 1 și 2 C.p., cu aplicarea art. 35 alin.1 C.p. și art.5 C.p., precum și efectuarea în continuarea a urmăririi penale față de Gociu Adrian, pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă de înșelăciune în formă continuată prev. de art.32 C.p. rap la art.244 alin 1 și 2 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. și art. 5 C.p.

Prin ordonanța din data de 16.03.2015 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul Gociu Adrian, pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă de înșelăciune în formă continuată prev. de art.32 C.p. rap la art.244 alin 1 și 2 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. și art. 5 C.p.

În cauză, din probele administrate pe parcursul urmăririi penale procurorul a apreciat că în ceea ce privește actul material din conținutul infracțiunii continuate constând în depunerea la dosarul cu nr. [redacted] al Judecătoriei Timișoara, având ca obiect contestație la executare, de către avocatul Gociu Adrian, în calitate de reprezentant al numitului [redacted], a chitanțelor ce atestă plata taxelor de timbru în cuantum de 1000 lei, acesta reprezintă un fapt consumat, întrucât procesul a fost judecat în fond și prin sentința civilă nr. [redacted] a Judecătoriei Timișoara s-a dispus admiterea acțiunii formulate de contestatorul [redacted] împotriva formelor de executare din dosarul nr. [redacted] al

[redacted] anularea tuturor formelor de executare îndeplinite și obligarea intimatului la plata către contestator a sumei de 4000 lei, reprezentând taxa judiciară de timbru și onorariu de avocat, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia civilă nr. [redacted] a Tribunalului Timiș s-a dispus respingerea apelului formulat împotriva sentinței civile nr. [redacted] a Judecătoriei Timișoara.

Din aceste motive, prin ordonanța din data de 25.03.2016 a fost schimbată încadrarea juridică a faptelor pentru care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, din infracțiunea de tentativă de înșelăciune în formă continuată prev. de art.32 C.p. rap la art.244 alin 1 și 2 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. și art.5 C.p., în infracțiunea de înșelăciune în formă continuată prev. de art.244 alin 1 și 2 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. și art.5 C.p., măsură adusă la cunoștința inculpatului în urma audierii de la aceeași dată.

Partea vătămată Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara a declarat că se constituie parte civilă în procesul penal (p.240) cu suma de 550 lei reprezentată de procentul de 55 % din cuantumul taxei de 1000 lei care se face venit la bugetul local, dar Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș a precizat că (p.245) că nu se poate constitui parte civilă cu restul sumei (procentul de 45%) întrucât Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara este instituția competentă în acest sens.

În cadrul procedurii de cameră preliminară, în cauză nu au fost formulate cereri și excepții, astfel că prin încheierea din data de 09.06.2016 dată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Timișoara s-a dispus în temeiul art. 346 alin. 2 c.p.p. constatarea legalității sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 999/P/2014 din 03.05.2016 emis de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Timișoara, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală privind pe inculpatul Gociu Adrian trimis în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune în formă continuată prev. de art.244 alin 1 și 2 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. și art.5 C.p. și s-a dispus începerea judecății.

În fața instanței s-a procedat la audierea inculpatului Gociu Adrian în ședința publică din data de 05.09.2016, declarația acestuia fiind consemnată pe filă separată și atașată la filele 92-93 dosar vol. I și de asemenea au fost încuviințați și audiați martorii: [redacted] – fila 124, [redacted] – fila 125, [redacted] – fila 13 vol. II, [redacted] – fila 14 vol. II, [redacted] – fila 15 vol. II, [redacted] – fila 16 vol. II și au fost depuse copii taxe judiciare de timbru achitate în diferite dosare civile – filele 41-91, expertiză poligraf extrajudiciară – filele 114-115 – vol. I precum și răspunsuri la adrese emise de către Tribunalul Timiș – fila 112, Tribunalul Dolj – fila 104, Curtea de Apel Timișoara – fila 107-108, Jud. Timișoara fila 109-111, iar în faza de urmărire penală a fost administrat următorul probatoriu:

- sesizarea Parchetului de pe lângă Tribunalul Timiș cu nr.5786/A/21.11.2014 (p.1-15, vol. I)

- sesizarea Judecătoriei Oravița din data de 17.10.2014, dispusă în dosarul cu nr.2110/273/2012* și încheierea din data de 09.10.2014, (p.16-19, vol. I),

- chitanțe în original depuse în cadrul dosarelor cu numerele [redacted] (p.121-124, vol. I) și [redacted] (p.126-127, vol. I) ale Judecătoriei Timișoara și [redacted] al Judecătoriei Oravița (p.174-177, 190-192 din volumul II ce cuprinde dosarul Judecătoriei Oravița cu nr. [redacted])

- declarații suspect/inculpat (vol. I, p.29, 38-39,44);

- declarații martori: [redacted] (p.46-47), [redacted] (p.48-49), [redacted] (p.50-51), [redacted] (p.56-57)

- fișă cazier judiciar (p.236)

- adrese Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara (p.240), Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș (p.245)

Analizând întreg materialul probatoriu administrat atât în faza de urmărire penală cât și în faza instanței, instanța reține următoarele:

Sesizarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara s-a făcut de către Tribunalul Timiș prin adresa nr. 5786/A/21.11.2014 înregistrată sub nr. 999/P/2014 la data de 21.11.2014 la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Timișoara în ceea ce privește suspiciunea privind sustragerea din dosare deja soluționate a unor taxe de timbru și depunerea lor spre a induce în eroare instanțele cu privire la achitarea taxelor de timbru în dosarele nr. [redacted] și nr. [redacted] ambele pe rolul Jud. Timișoara, iar cu privire la dosarul nr. [redacted] sesizarea s-a făcut prin adresa din data de 17.10.2014 a Jud. Oravița, aceasta fiind înregistrată sub nr. 392/P/2015 la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Timișoara.

În urma formulării acestor sesizări, în cauză s-a dispus la data de 25.01.2016 reunirea celor două dosare urmând a se continua și finaliza cercetările penale în dosarul nr. 999/P/2014.

În urma finalizării cercetărilor s-a dispus prin rechizitoriul din data de 03.05.2016 trimiterea în judecată a inculpatului Gociu Adrian sub aspectul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune în formă continuată prev. de art.244 alin 1 și 2 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. și art.5 C.p.

Prin Rechizitoriul nr. 999/P/2014 din 03.05.2016 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara, inculpatul a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii de înșelăciune în formă continuată, constând în aceea că în baza aceleiași rezoluții infracționale, în perioada februarie 2013-august 2014, a depus mai multe chitanțe care atestă plata unor taxe de timbru și care au fost sustrate din dosare deja soluționate, cu scopul de a induce în eroare instanța cu privire la achitarea taxelor de timbru.

În esență, acuizarea a făcut referire la trei dosare civile în care s-ar fi depus asemenea chitanțe, după cum urmează:

- 1) în dosarul nr. [redacted] al Judecătoriei Timișoara (obiect – contestație la executare; reclamant [redacted]) s-au trimis prin scrisoare recomandată adresată din eroare Tribunalului Timiș patru chitanțe ce atestă plata taxei de timbru, respectiv
 - [redacted] din 04.11.2013 – 50 lei – [redacted], despre care se afirmă că a fost sustrasă din dosarul nr. [redacted] al Tribunalului Timiș;
 - [redacted] din 09.12.2013 – 300 lei – [redacted], despre care se afirmă că a fost sustrasă din dosarul nr. [redacted] al Tribunalului Timiș;
 - [redacted] din 18.11.2013 – 350 – [redacted], despre care se afirmă că a fost sustrasă din dosarul nr. [redacted] al Tribunalului Timiș;
 - [redacted] din 17.12.2012 - 300 lei - [redacted], fără a se preciza din ce dosar ar fi fost sustrasă.

Toate cele patru taxe enumerate anterior poartă în prezent ștampila cu mențiunea „anulat”, aplicată de Tribunalul Timiș.

- 2) în dosarul nr. [redacted] al Judecătoriei Timișoara (obiect – partaj; reclamant [redacted]) s-au depus prin registratură două chitanțe, respectiv
 - [redacted] PJ din 23.04.2012 – 4 357,80 lei – [redacted], despre care se afirmă că a fost sustrasă din dosarul nr. [redacted] al Judecătoriei Lugoj;
 - [redacted] din 30.09.2011 - 7 471 lei - [redacted], fără a se preciza din ce dosar ar fi fost sustrasă.

În prezent, ștampila cu mențiunea „anulat” este aplicată numai pe prima dintre ele de către Judecătoria Timișoara.

- 3) în dosarul nr. [redacted] al Judecătoriei Oravița (obiect – contestație la executare; reclamant [redacted]) s-au depus 7 chitanțe, fără a se preciza din ce dosare ar fi fost sustrate, iar în prezent niciuna nu are aplicată ștampila cu mențiunea „anulat”.

Sintetizând aspectele redate anterior, se observă că dintre toate chitanțele ce fac obiectul acuzației și despre care parchetul afirmă că toate ar fi fost sustrase din dosare deja soluționate, doar în privința a patru dintre ele s-a stabilit de unde ar proveni (trei depuse în dosarul „[REDACTAT]”, iar una în dosarul „[REDACTAT]”) și numai cinci dintre ele poartă în prezent mențiunea „anulat” (cele patru depuse în dosarul „[REDACTAT]” și una în dosarul „[REDACTAT]”).

Primul aspect ce trebuie lămurit privește presupusul caracter sustras al tuturor taxelor indicate în rechizitoriu, căci, potrivit acuzației, toate ar fi fost sustrase din alte dosare. Cu toate acestea, de la bun început se poate observa că doar în legătură cu patru s-a stabilit o eventuală proveniență, indicându-se dosarele din care ar proveni, trei depuse în dosarul „[REDACTAT]”, iar una în dosarul „[REDACTAT]”.

Prin urmare, în privința celorlalte 9 taxe, a căror utilizare anterioară în alte dosare nu s-a probat în nici un fel, neindicându-se presupusul dosar din care provin, este exclusă *ab initio* existența intenției de a induce în eroare.

Din punct de vedere probator, susținerile parchetului sunt nu doar nedovedite, ci în anumite cazuri sunt contrazise explicit de probele administrate.

Astfel, ne raportăm în primul rând la chitanța [REDACTAT] PJ /30.09.2011 pentru suma de 7 471 lei, emisă pe numele [REDACTAT]. Această chitanță este menționată ca fiind sustrasă dintr-un dosar neidentificat, făcând parte din actul material în forma tentativei. Pe lângă faptul că nu s-a făcut dovada că această chitanță lipsește din vreun dosar, adresa Cabinetului Vicepreședintelui nr. 4161/A/09.12.2015 aflată la fila 87 dosar UP, spune clar că „În ceea ce privește chitanța seria [REDACTAT]/30.09.2011 emisă pe numele [REDACTAT], precizăm că în aplica ECRIS nu avem posibilitatea de a căuta și identifica un dosar după criteriul numele plătitorului taxei judiciare de timbru ori seria și numărul documentului cu care a fost plătită respectiva taxă, astfel încât suntem în imposibilitatea de a vă comunica numărul dosarului civil din care a fost sustrasă chitanța individualizată anterior.”

Mai mult, după cum rezultă din filele 89-118 dosar UP, s-au făcut nenumărate verificări cu privire la toate dosarele în care a fost parte Salver Ecaterina, iar din referatul de la fila 88 dosar UP întocmit de către arhivarul șef din cadrul Jud. Timișoara rezultă faptul că în programul ECRIS secțiunea Opis doamna [REDACTAT] a figurează ca parte în 11 dosare, iar în urma verificării acestora s-a constatat că nu lipsesc chitanțele din dosarele în care a fost achitată taxa judiciară de timbru, iar în dosarul nr. [REDACTAT] doamna [REDACTAT] a formulat cerere de ajutor public judiciar sub forma scutirii de la plata taxei judiciare de timbru în cuantum de 8068 RON motivând că singurul venit este asigurat din pensia în cuantum de 360 RON.

Toate verificările efectuate au dus la concluzia că din dosarele în care era parte [REDACTAT], nu lipsesc chitanțe.

Mai mult decât atât, chitanța aflată la fila 14 dosar UP nu este nici tăiată la colțuri, nici numerotată, nici anulată – astfel încât apare ca nefondată susținerea că această chitanță este sustrasă de undeva.

Cu privire la restul chitanțelor, organul de cercetare penală susține că din analiza acestora rezultă că au fost sustrase din alte dosare. –

În ceea ce privește criteriile indicate de către organul de cercetare penală referitoare la „chitanțe tăiate la colțuri, numerotate, sau emise pe alte nume decât cel al reclamantului (persoane fizice și juridice) pentru sume diferite decât cele datorate în mod real și fiind plătite la date diferite, în cauză s-a stabilit faptul că criteriile indicate de către organul de cercetare penală sunt total irelevante, judecătorii apreciind ca fiind legal timbrate respectivele cereri.

În acest sens se poate observa faptul că inculpatul a depus la dosar studiul de caz cu privire la utilizarea chitanțelor reprezentând plata taxei de timbru tăiată la colțuri sau numerotată și incidența asupra valabilității acesteia.

Acest studiu de caz împreună cu concluziile acestuia se găsesc atașate la filele 33-91 vol. I dosar instanță.

Din cuprinsul acestuia instanța reține că la data de 24.06.2016 a fost achiziționată pentru clientul [REDACTAT] pentru a fi folosită în dosarul nr. [REDACTAT] taxa judiciară de timbru în cuantum de 892,50 lei achitată conform chitanței seria [REDACTAT] nr. [REDACTAT].06.2016 pe numele Gociu Adrian.

Această chitanță a fost tăiată la colțuri și pe margini astfel cum rezultă din planșa foto aflată la filele 42-44 vol. I dosar și depusă la dosarul indicat la data de 24.06.2016 înregistrată prin compartimentul registratură, și a ajuns la dosar apreciindu-se de instanță că în mod legal s-a făcut dovada achitării taxei judiciare de timbru.

În acest fel s-a făcut dovada faptului că o taxă de timbru tăiată la unul dintre colțuri nu a afectat valabilitatea taxei achitate și nu s-a pus la îndoială valabilitatea chitanței.

În același sens la data de 27.06.2016 a fost achiziționată pentru clientul [REDACTAT] [REDACTAT] pentru a fi folosite în dosarul nr. [REDACTAT] a Trib. Timiș taxa judiciară în cuantum de 40 lei, aceasta fiind compusă din patru chitanțe diferite achitate la date diferite (31.05.2016, 27.06.2016, 10.06.2016, 17.06.2016), pe nume diferite ([REDACTAT] pentru chitanța din 31.05.2016, Gociu Adrian pentru chitanța din data de 27.06.2016, [REDACTAT] pentru chitanța din data de 10.06.2016, Gociu Adrian pentru chitanța din data de 17.06.2016) și numerotate cu diferite numere (filele 48-62 vol. I dosar).

Instanța de judecată a înregistrat chitanțele ce atestă plata taxei de timbru și a apreciat timbrat apelul stabilind termen de judecată ceea ce ne duce la concluzia că aceste elemente indicate de către procuror nu au afectat valabilitatea taxei achitate și nu s-a pus la îndoială valabilitatea chitanței.

În același sens este și situația dosarelor nr. [REDACTAT] și nr. [REDACTAT] ale Trib. Timiș unde trecerea pe unul dintre colțurile chitanței a unor numere, altele decât numerotarea pe care o face grefierul în dosarul cauzei nu a afectat valabilitatea taxei achitate și nu s-a pus la îndoială valabilitatea chitanței.

Într-o altă speță în cauză a fost achiziționată pentru clienta [REDACTAT] pentru a fi folosită în dosarul nr. [REDACTAT] a Jud. Timișoara taxa de timbru seria 155243 nr. [REDACTAT] pe numele [REDACTAT] în cuantum de 510 lei deși instanța îi pusese în vedere să achite suma de 504,69 lei. În acest caz deși taxa a fost achitată de către o persoană juridică (fără calitate în cauză) și a fost mai mare decât cuantumul solicitat acest fapt nu a afectat valabilitatea chitanței și nu a pus la îndoială valabilitatea taxei achitate.

Atât de la poștă cât și de la primărie se pot achiziționa taxe de timbru pe numele altei persoane (fizice sau juridice) decât cel care efectiv a făcut plata și în foarte multe situații avocații cumpără taxe de timbru de la poștă fie pe numele elor fie pe numele altor persoane, taxe pe care le folosesc sau nu ulterior în cadrul diferitelor procese civile și de asemenea păstrează asupra lor astfel de chitanțe de diferite valori, pentru a le putea depune direct în instanță atunci când și se cere completarea unor taxe de timbru, fie pentru a evita amânarea procesului pentru alte termene fie pentru a evita anularea acțiunii ca netimbrată sau ca insuficient timbrată.

Achiziționarea și deținerea unor astfel de chitanțe direct de la poștă sau de la primărie (organul emitent) sau de la o altă persoană ce le deține de la aceste instituții este o practică curentă ce nu este interzisă de lege, astfel de chitanțe nepierzându-și valabilitatea prin trecerea de la o mână la alta, și depunerea în diferite dosare, chiar dacă nu au fost emise pe numele persoanei ce are acțiunea pe rolul respectivei instanțe.

Mai mult decât atât, în practica instanțelor există situații în care taxele de timbru sunt restituite deponentului (fie pentru că s-a achitat în plus, fie pentru că există alte incidente

administrative), iar existența și deținerea unei astfel de taxe nu atrage suspiciuni cu privire la modul de folosire al taxelor judiciare de timbru.

În ceea ce privește taxele de timbru, legea aplicabilă este Regulamentul de Organizare a Instanțelor 387/2005 și Hotărârea CSM 1375/2015, care spun la art. 93 al. 5, respectiv art. 94 că actele prezentate la dosar primesc dată certă prin aplicarea ștampilei de intrare, iar art. 104 al. 4 transpus în art. 118 din legea nouă, prevede că actele depuse în timpul ședinței de judecată trebuie date, vizate și semnate de președintele de complet.

Cu alte cuvinte, taxa de timbru depusă la dosar dobândește dată certă la data depunerii, iar singura modalitate de scoatere din circuitul civil al chitanței este anularea prin ștampilarea de către registrator sau vizarea de către judecător. Un terț (în afară de cel care o sustrage, dacă este cazul) nu poate cunoaște natura "sustrasă" a taxei de timbru decât în ipoteza în care acel înscris este ștampilat/semnat/vizat, dobândind astfel dată certă. Practica instanțelor de judecată de a primi taxe de timbru pe orice nume este în acord cu lipsa condiției legale de achita taxa de timbru pe numele reclamantului/avocatului/mandatarului.

Taxele analizate de organul de urmărire penală nu îndeplinesc acest criteriu, al anulării într-o modalitate legală, pentru a se putea considera că au fost anterior folosite și sustrase: taxa nr. [REDACTED] pentru suma de 7 471 lei, emisă pe numele [REDACTED] (fila 14 dosar UP) este și în prezent neanulată (și asta fără culpa inculpatului), după cum nici taxele de timbru din dosarul de la Oravița (dosarul [REDACTED]), aflate la filele 240-243 și 255-257 din Vol. II, nu poartă în prezent ștampila sau mențiunea anulat de instanța de judecată (tot fără culpa inculpatului), fiind încălcate de instanță dispozițiile din Regulamentul de Organizare a Instanțelor.

Un alt aspect deosebit de important îl constituie faptul că taxele de timbru din dosarul [REDACTED] (dosarul [REDACTED]), au fost depuse la dosar la datele de 04.03.2013 și 16.04.2013, iar sesizarea penală a fost depusă ca urmare a încheierii civile din data de 09.10.2014, deci după mai mult de 1 an jumătate de la data depunerii. De la data depunerii chitanțelor în dosar, acesta a avut 4 termene de judecată în dosarul [REDACTED] la Judecătoria Oravița, două termene în dosarul [REDACTED] la Tribunalul Caraș-Severin, iar mai apoi încă 2 termene la Judecătoria Oravița în dosar [REDACTED], deci un total de 8 termene de judecată. În tot acest interval niciunui judecător nu i-au atras atenția aspectele relevate de acuzare, după cum nici inculpatul nu le-a sesizat anterior pentru a avea reprezentarea caracterului sustras al chitanțelor.

Verificând situația celor 4 taxe despre care se susține că au fost sustrate din anumite dosare indicate punctual de parchet, se observă că niciuna nu prezintă vreo mențiune anterioară care să fi dat de înțeles inculpatului că la momentul la care el le-a folosit acestea mai fuseseră anterior depuse în alte dosare.

În legătură cu aceste 4 taxe [REDACTED] PJ din 04.11.2013 – 50 lei – [REDACTED]; [REDACTED] din 09.12.2013 – 300 lei – [REDACTED]; [REDACTED] PJ din 18.11.2013 – 350 – [REDACTED]; [REDACTED] PJ din 23.04.2012 – 4 357,80 lei – [REDACTED], la care se face referire expresă în cuprinsul filei 9 din Rechizitoriu, procurorul afirmă în primul alineat al filei 10 că „au fost anulate încă de la data depunerii lor în dosarele în care au fost depuse inițial prin depunerea ștampilei cu această mențiune”, ceea ce în mod evident este fals, niciuna dintre ele neavând mențiunea de anulare la momentul la care inculpatul le-a înaintat instanței, după cum rezultă din probele administrate.

Potrivit parchetului, primele două chitanțe, plătite pe numele [REDACTED] a și [REDACTED], sunt sustrate din dosarul [REDACTED] al Tribunalului Timiș, cea de-a treia, plătită de [REDACTED], a fost sustrasă din dosarul nr. [REDACTED] al Tribunalului Timiș, iar cea de-a patra, plătită de [REDACTED], se afirmă că a fost sustrasă din dosarul nr. [REDACTED] al Judecătoriei Lugoj.

Astfel, între chitanțele "anulate anterior" se află și chitanța [REDACTED] PJ din 23.04.2012 – 4 357,80 lei – [REDACTED], a cărei copie se află depusă la dosar (fila 73 dosar UP vol. I), chitanță care nu are mențiunea anulată, probă ce practic a fost ignorată de organul de urmărire penală, nefiind făcută vreo referire cu privire la existența acesteia. Or, după cum a arătat inculpatul în declarațiile sale, copia prezentată, care nu poartă mențiunea „anulat”, a fost făcută înainte de a fi depusă de el în dosarul Judecătoriei Timișoara, dată fiind valoarea ridicată a taxei.

În plus, dovadă de necontestat a faptului că taxa nu fusese anulată în prealabil, cu ocazia primei utilizări, este faptul că singura mențiune de anulare este aplicată cu ștampila Judecătoriei Timișoara, cu ocazia depunerii sale de către inculpat. Dacă ar fi fost anulată în prealabil, această mențiune trebuia să aparțină unei alte instanțe, respectiv Judecătoriei Lugoj, aceasta judecând dosarul în care se susține că a fost folosită prima dată. La o simplă vizualizare a taxei se observă lipsa oricărei mențiuni aparținând Judecătoriei Lugoj, astfel încât nu se poate reține că această instanță ar fi anulat-o.

În cadrul rechizitoriului la capitolul Analiza mijloacelor de probă, se face referire la sentința civilă [REDACTED] pronunțată în dosarul nr. [REDACTED] al Judecătoriei Timișoara (fila 7 vol. I dosar), unde se susține că taxa de timbru este sustrasă din alte dosare, dovadă fiind faptul că poartă ștampila de anulat model vechi. Or, această susținere a organelor de cercetare penală, însușită fără verificări de parchet prin preluarea *ad litteram* în rechizitoriu, este eronată, ștampila de anulare fiind cea valabilă, folosită de Judecătoria Timișoara la data depunerii taxelor (două chitanțe, dintre care numai una a fost anulată de instanță prin aplicarea ștampilei). Acțiunea și taxele de timbru din dosarul nr. [REDACTED] au fost depuse la data de 19.08.2014 prin registratură, iar la data respectivă modelul ștampilei „anulat” era cel aplicat pe chitanța în discuție.

În acest sens se poate observa din răspunsul emis de către Jud. Timișoara către Cab. Avocat Gociu Adrian și depus la filele 109-111 Vol. I dosar instanță faptul că la data de 19.08.2014 registratura Timișoara a folosit modelul de ștampilă indicat în figura 1 din cerere, respectiv „JUDECĂTORIA TIMIȘOARA ANULAT TIMBRU JUDICIAR”. Modelul de ștampilă indicat în fig. 2 și având conținutul „ROMÂNIA JUDECĂTORIA TIMIȘOARA, data, ANULAT TAXĂ JUDICIARĂ DE TIMBRU” a fost predat grefierilor registratori la data de 05.12.2015.

Cu alte cuvinte, la data introducerii cererii și depunerii taxelor de timbru, modelul folosit este cel din figura 1, care este de fapt cel de pe chitanța în litigiu, astfel încât considerațiile instanței civile, însușite de parchet, sunt absolut eronate.

Ceea ce trebuie reținut în plus este faptul că, plecând de la o apreciere eronată, instanța civilă a sesizat parchetul pentru a cerceta presupusa infracțiune, astfel încât nu poate fi luat în considerare, ca posibil argument sau ca dovadă a împrejurării că ar fi fost evidentă proveniența taxei din alte dosare, faptul că instanța a observat acest lucru, ceea ce ar fi trebuit să observe și inculpatul. În realitate, observația instanței pornește de la o premisă greșită, de la un fapt eronat, care în mod evident a dat naștere unei suspiciuni pe care inculpatul nu putea să o aibă, din moment ce avea reprezentarea clară a lipsei oricărei mențiuni de anulare la momentul depunerii taxei.

Chitanțele [REDACTED] PJ din 04.11.2013 – 50 lei – [REDACTED] din 09.12.2013 – 300 lei – [REDACTED] și [REDACTED] PJ din 18.11.2013 – 350 – [REDACTED], sunt de asemenea indicate ca fiind anterior anulate, conform primului paragraf al paginii 10 din rechizitoriu.

Din cuprinsul declarației martorei [REDACTED] dată atât în faza de urmărire penală cât și în fața instanței rezultă faptul că aceasta a primit în cursul lunii august 2014 pe cale administrativă de la Trib. Timiș o cerere însoțită de taxe de timbru pentru un proces al numitului [REDACTED], iar taxele de timbru erau anulate la momentul la care au ajuns la aceasta.

Respectivele taxe de timbru au fost anulate de către Trib. Timiș, chiar și cererea de înaintare a taxelor de timbru purtând ștampila Trib. Timiș, aceeași ștampilă regăsindu-se și pe chitanțele ce erau singurele anexe ale adresei.

Martorul [REDACTED] arătând în declarația dată în fața instanței faptul că în mod greșit taxele au fost anulate de către Tribunalul Timiș deoarece nu vizau un dosar de-al lor, fără a se face verificări în sistemul Ecris pentru a se stabili dacă dosarul respectiv se află sau nu pe rolul acelei instanțe.

În speța de față taxa de timbru (pentru dosarul civil) a fost trimisă prin poștă cu 2 zile înainte să ajungă la Tribunalul Timiș, astfel încât inculpatul nu putea avea certitudinea că la momentul preluării este o anumită persoană care să treacă cu vederea acest aspect și nici nu putea primi înapoi taxa de timbru depusă cu ștampila anulat aplicată în prealabil, deoarece a trimis-o prin poștă.

Din declarația aceleiași martore ([REDACTED]) care lucrează ca și registrator la Judecătoria Timișoara se reține ca și mod de lucru următoarea situație. La momentul când aceasta primește cereri la registratură inițial anulează taxele de timbru și ulterior face verificări în ceea ce privește numărul de dosar și părțile, iar o altă colegă de-a sa se ocupă cu introducerea actelor în sistemul Ecris, verifică datele părților și numărul de dosar după ce în prealabil au fost anulate toate taxele de timbru. Dacă din eroare cererea nu este de competența judecătoriei, aceasta este înaintată instanței competente cu taxele gata anulate.

Se poate observa astfel că acest mod de lucru s-ar putea întoarce în detrimentul justițiabilului sau a persoanei care depune taxa de timbru însă prin aplicarea greșită a ștampilei de anulare a taxei de către o altă instanță și înaintarea acesteia către instanța competentă nu s-ar putea vorbi despre nevalabilitatea taxei sau a chitanței atâta timp cât eroarea de punere a ștampilei Anulat pe taxă nu aparține justițiabilului sau persoanei care a depus taxa.

Astfel, în condițiile în care nu s-a sesizat vreo neregulă, iar aplicarea ștampilei „anulat” de către Tribunalul Timiș are o justificare logică și obiectivă (trecând în mod evident pe la acea registratură), este mai mult decât evident că susținerea din rechizitoriu este falsă, căci, în mod real, niciuna dintre taxele indicate în prezentul dosar nu purta mențiunea „anulat” la momentul depunerii lor de către inculpat la instanță. Susținerea din rechizitoriu apare chiar ca fiind illogică, având în vedere că aplicarea ștampilei roșii cu mențiunea anulat nu ar putea scăpa neobservată de registrator/arhivar/grefier/judecător.

Pentru a se observa inconsecvența parchetului în modul de apreciere a probelor, se impune a analiza și situația taxei de timbru [REDACTED] /17.12.2012 pentru suma de 300 lei, pe numele [REDACTED], aflată la fila 124 UP, aceasta având un alt regim decât celelalte trimise din eroare Tribunalului Timiș și ajunse pe cale administrativă la dosarul „[REDACTED]” al Judecătoriei Timișoara. Astfel, aceasta nu este inclusă între cele ”anulate în dosarele în care a fost inițial depusă”, enumerate la fila 9 din rechizitoriu, deși a fost anulată tot de Tribunalul Timiș în aceeași împrejurare, fiind depusă odată cu taxele ”anulate anterior”.

Pe lângă faptul că niciuna dintre chitanțe nu prezenta mențiunea „anulat” la momentul la care inculpatul a intrat în posesia lor și, implicit, nici la momentul la care le-a înaintat instanței, astfel încât din perspectiva formei lor nu putea să-și dea seama de faptul că ar fi fost anterior folosite în alte dosare de unde au fost sustrate, nu și-a putut forma această reprezentare nici din perspectiva modului în care le-a achiziționat.

Conform declarațiilor inculpatului date atât în faza de urmărire penală cât și în fața instanței acesta, a dobândit o serie de chitanțe de la colegul [REDACTED], avocat în același barou, care a invocat, în esență, faptul că nu mai angajează litigii civile, ci doar penale, astfel încât i-au rămas taxe de timbru pe care nu le va mai folosi și pe care este interesat să le vândă sub valoarea lor nominală. Deși procurorul nu a considerat reală o asemenea variantă, întrucât martorul [REDACTED] ar fi negat vânzarea taxelor, trebuie remarcat faptul că

parchetul nu a probat o altă proveniență a lor, pentru a putea să se considere că inculpatul ar fi trebuit să-și dea seama de sustragere din împrejurările în care le-a procurat (spre exemplu, de la personal din cadrul arhivei).

În declarațiile date martorul [REDACTED] neagă vânzarea taxelor, iar poziția sa este explicabilă, având în vedere cercetarea penală privind natura sustrasă a taxelor de timbru vândute inculpatului. Mai puțin explicabilă, dar de asemenea falsă, este susținerea că persoana care este posibil să-i fi predat inculpatului taxe de timbru este martora [REDACTED], arhivar în cadrul Judecătoriei Timișoara la acea dată.

Această afirmație (a predării taxelor de către martora [REDACTED] către inculpat) nu poate fi reținută de către instanță atâta timp cât din declarația acestei martore rezultă faptul că aceasta nu are absolut nici o relație cu inculpatul care să depășească aspectele pur profesionale și că nu i-a oferit vreodată chitanțe care să ateste plata taxelor de timbru.

Martorul [REDACTED], cel care a vândut taxele de timbru, a fost cercetat în dosarul [REDACTED] al PCA Timișoara, (dosar ce se află atașat la prezenta speță), ocazie cu care a declarat că a primit gratis o chitanță de 1010 lei de la martora [REDACTED] chitanță ce s-a dovedit a fi falsificată prin modificarea sumei de 5 lei în 1010 lei (trebuie observat că martorul s-a bucurat de aplicarea în plenitudine a prezumției de nevinovăție, deși este absolut illogic ca cineva să falsifice o taxă de timbru pentru ca apoi să o dea gratis, după cum se afirma)

Date fiind cele mai sus arătate, instanța apreciază că în speță în ceea ce privește taxele de timbru ce fac obiectul prezentului dosar nu s-a putut face dovada faptului că inculpatul a depus o taxă anulată în prealabil prin aplicarea mențiunilor prevăzute de lege, în condițiile în care și în prezent majoritatea taxelor sunt neanulate, iar cele care sunt anulate în prezent au fost anulate după depunerea lor de către inculpat la instanță.

În cauză nu se contestă faptul că unele dintre taxe au fost depuse la un moment dat în alte dosare civile, și ulterior ele au fost sustrate de diferite persoane spre a fi reintroduse în circuitul civil însă, ar fi absolut inechitabil ca inculpatul să fie sancționat penal pentru motivul că registratorul sau judecătorul care a primit taxele de timbru nu a procedat conform legii în sensul anulării lor, la momentul ajungerii respectivelor taxe în dosar, dând astfel posibilitatea sustragerii și valorificării lor către persoane care, de bună credință fiind, nu aveau cum să cunoască prealabila lor folosire și o pretinsă „anulare”.

Din moment ce pe taxele depuse de către inculpat la dosar nu se regăsea mențiunea „Anulat”, chiar și în situația în care acestea erau achitate pe numele altor persoane sau aveau colțuri tăiate sau pe acestea existau înscrise diferite numerotări, nu putem spune că respectivele chitanțe și-ar fi pierdut valabilitatea sau că nu s-ar fi putut depune în mod valabil la dosar.

Mai mult decât atât, mergând pe același șir logic arătat de către procuror, am putea spune și despre înscrisurile și actele aflate la filele 45-191 vol. I dosar U.P. că sunt înscrisuri nevalabile deoarece pe acestea se găsesc în colțul din dreapta sus diferite numerotări, unele în original și altele în copie.

Am putea fi tentați să credem fie că respectivele pagini nu au fost atașate la dosar la momentele la care acestea sunt trecute în opisul din vol. I, fie că au fost întocmite și folosite în alte dosare de urmărire penală și ulterior depuse în prezentul dosar, fără a avea legătură cu cauza sau fără a-l viza pe inculpat, și cu toate acestea, nimeni nu a contestat și nici nu contestă valabilitatea respectivelor înscrisuri.

În același sens se poate observa faptul că și în cuprinsul dosarelor nr. [REDACTED] al Jud. Oravița și al Tribunalului Caraș-Severin aflate în anexă la prezentul dosar, paginile acestora poartă diverse numerotări fără a exista suspiciunea că aceste înscrisuri ar fi nevalabile sau că ar fi fost depuse în alte dosare și ulterior sustrate sau ajunse într-o modalitate legală și depuse în dosarele civile indicate.

Date fiind cele mai sus reținute, instanța apreciază faptul că în speță organele de urmărire penală nu au putut face dovada faptului că inculpatul la momentul intrării în posesie a respectivelor chitanțe a cunoscut natura sustrasă a respectivelor înscrisuri, sau faptul că acestea au mai fost folosite în alte dosare, și a încercat prin depunerea lor inducerea în eroare a instanțelor judecătorești, urmărind obținerea pentru sine sau pentru partea pe care o reprezenta un folos patrimonial injust și a pricinuit o pagubă prin neachitarea taxelor de timbru, astfel că în speță urmează ca în baza art. 396 alin. 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b teza a II- a C.p.p. să dispună achitarea inculpatului Gociu Adrian de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prev. de art. 244 alin. 1 și 2 C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p.

Având în vedere modalitatea de soluționare a laturii penale mai sus arătate, urmează ca în baza art. 397 C.p.p. să respingă pretențiile părții civile Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara și va constata că Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE :

În baza art. 396 alin. 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b teza a II- a C.p.p. achită pe inculpatul Gociu Adrian de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prev. de art. 244 alin. 1 și 2 C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p.

În baza art. 397 C.p.p. respinge pretențiile părții civile Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara și constată că Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu drept de apel, în termen de 10 zile de la comunicarea minutei.

Pronunțată în ședință publică azi 23.01.2017.

Președinte,
Ioan Popescu

Grefier,
Cristian Părvu